

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **J. M.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčím právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2015, č.j. MPSV-2015/240482-924, sp.zn. SZ/769/2015/9S-ZLK,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí vydané žalovaným dne 17.12.2015, č.j. MPSV-2015/240482-924, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR č.j. 206646/15/KM ze dne 29.7.2015, kterým žalobci nebyl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP, čímž byla porušena jeho práva na spravedlivé posouzení.

Žalovaný se dostatečně nevyrovnal se vznesenými námitkami a nepřesvědčil oblast zdravotního postižení důsledně a na základě předložených lékařských zpráv. Zcela opomenul přihlédnout k odst. 3, § 34b zák.č. 329/2011 Sb., který uvádí, že při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, se hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených, funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné.

Posudková komise ve výroku a odůvodnění uvádí, že v případě žalobce nejde o osobu se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zák.č. 329/2011 Sb. Dále pak, že nejde o zdravotní stav uvedený v příl.č. 4 vyhl.č. 388/2011 Sb.,

v platné mznění, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá, ani s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný.

Odvolací posudková komise vycházela pouze z toho, že se nejedná o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v odst. 2, 3 příl.č. 4 k Vyhlášce.

Žalovaný se neřídil odst. 4 § 2 správního řádu, která uvádí, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné rozdíly. Žalovaný se v tomto skutkově nevypořádal s předchozím posudkem, kterým byl žalobci průkaz ZTP přiznán a připustil rozdílnost, která nemá opodstatnění.

Žalobce trvá na stanovisku, že jeho zdravotní stav odpovídá svými funkčními důsledky písm. h) příl.č. 4 vyhl.č. 388/2011 Sb. z tohoto důvodu. Funkční, neboli vztahující se fungování, chodu nebo činnosti je stav, kdy osoba nemůže bez závažných zdravotních, společenských, etických a hygienických důsledků být omezena v pohybu a při výkonu běžných činností.

Důsledky, se kterými onemocněními nepochybnitelně souvisí, jsou srovnatelné se stavy, které uvádí Metodický pokyn vrchního ředitele úseku lékařské posudkové služby č. 6/2013.

Z uvedených skutečností plyne, že rozhodnutím PK MPSV nebylo umožněno se běžnými oprávněnými prostředky domoci svých oprávněných zájmů. Správní orgán nepostupoval tak, aby došlo ke smírnému odstranění rozporu tím, že patřičně nezhodnotila relevantní podklady.

Je na zvážení soudu, zda správnost posudku (jestli bylo posouzení posudkově nadhroceno či nikoliv) nechá přešetřit znaleckým posudkem.

Navrhoval, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2015 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dne 4.5.2015 žalobce požádal Úřad práce ČR, krajskou pobočku ve Zlíně, kontaktní pracoviště Bystřice pod Hostýnem (dále jen „úřad práce“) o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

Úřad práce požádal OSSZ Kroměříž o posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely průkaz osoby se zdravotním postižením, a to s platností k datu 1.5.2015 a řízení přerušil.

OSSZ ve svém posudkovém závěru ze dne 4.7.2015 uvedla, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zák.č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1.1.2014. Platnost posudku je od 1.5.2015 trvale.

Po obdržení posudku OSSZ poskytl úřad práce dopisem ze dne 8.7.2015, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správní řád, žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením a to do 5 dnů ode dne doručení uvedeného vyrozumění.

Úřad práce rozhodnutím ze dne 29.7.2015 č.j. 206646/15/KM, rozhodl žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením zamítnout a nadále přiznat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ od 1.5.2015 trvale.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání. V něm vyjádřil domněnku, že jeho zdravotní obtíže splňují kritéria těžkého postižení páteře uvedeného v odst. 2 písm. h) příl.č. 4 k vyhlášce a požádal o přezkoumání svého zdravotního stavu za osobní účasti a přiznání průkazu ZTP.

Úřad práce postoupil podané odvolání se spisovou dokumentací žalovanému.

Usnesením ze dne 11.8.2015 žalovaný přerušil řízení a téhož dne požádal PK MPSV ČR, pracoviště v Brně o posouzení zdravotního stavu žalobce ode dne 1.5.2015 k datu napadeného rozhodnutí.

Dne 7.12.2015 obdržel žalovaný posudek o zdravotním stavu žalobce pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením, vypracovaný dne 4.12.2015. PK ve svém výroku a odůvodnění uvedla, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek OZP. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k Vyhlášce. Žalobce byl jednání posudkové komise účasten. Žalobce pak byl vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu ve lhůtě 5 dnů, tuto lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí nechal marně uplynout.

Žalovaný pak rozhodnutím ze dne 17.12.2015, č.j. MPVS-2015/240482-924, podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

K žalobě samotné zaujal žalovaný toto stanovisko:

Žalobce namítá, že se žalovaný dostatečně nevypořádal se vznesenými námitkami a nepřešetřil oblast zdravotního postižení důsledně a na základě předložených lékařských zpráv.

Uvedenou námitku nelze připustit. Zdravotní stav žalobce byl přešetřen v odvolacím řízení důsledně PK, která žalobce ke svému jednání přizvala a termín jednání mu přizpůsobila. Posudkový závěr byl posudkovou komisí přijat nejen na základě doložených aktuálních lékařských zpráv a zpráv zjištěných ze zdravotní dokumentace, kterou si posudková komise k jednání zapůjčila od praktického lékaře, ale i na základě vlastního zjištění při jednání. Domněnka vznesená v odvolání, že zdravotní obtíže žalobce splňují kritéria pro těžké postižení páteře, uvedená v odst. 2 písm. h) příl.č. 4 k Vyhlášce, se v odvolacím řízení nepotvrdila a žalobce byl s touto skutečností, včetně uvedení důvodů, které jeho domněnky vyvrátily, seznámen v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. V odvolacím řízení se nepotvrdila ani domněnka žalobce uvedená v odvolání, že splňuje podmínku těžkého psychického postižení. V přehledu lékařské dokumentace použité

posudkovou komisí při posuzování zdravotního stavu žalobce není žádná zmínka o psychickém postižení žalobce a taková zmínka není zaznamenána ani v záznamu jednání posudkové komise, jehož se žalobce osobně zúčastnil. Námitku těžkého psychického postižení žalobce neopřel o žádný důkazní prostředek a posudkovou komisí těžké psychické postižení žalobce nebylo při jednání zjištěno.

Žalobce namítá, že žalovaná zcela opomenula přihlédnout k ust. § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek OZP – při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, se hodnotí, kterému ze zdravotních stavů tam uvedených funkční postižení odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelné.

Uvedenou námitku lze vyvrátit posudkovým závěrem posudkové komise, který byl uveden v napadeném rozhodnutí a z něhož vyplývá, že zdravotní stav, který posudková komise objektivizovala při svém jednání dne 4.12.2015, je v prováděcím právním předpise uveden, a to v odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k Vyhlášce – postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se sthnutím dvou úseků páteře. Žalobcem zmíněné ust. § 34b) odst. 3 zákona o poskytování dávek OZP nelze v tomto případě vůbec aplikovat.

Dále namítá žalobce, že posudková komise ve výroku a odůvodnění uvádí, že v jeho případě nejde o osobu se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek OZP. Dále pak, že nejde o zdravotní stav uvedený v příl.č. 4 k Vyhlášce a ani mu svým funkčním postižením neodpovídá, ani s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný. Dále si žalobce přímo protiřečí, když dodává, že posudková komise vycházela pouze z toho, že se nejedná o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v odst. 2 a 3 příl.č. 4 k Vyhlášce.

Žalovaný k uvedenému uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí neobsahuje rozpor, který v uvedené námitce žalobce uvedl. Na jedné straně žalobce uvádí, že není osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, na druhé straně uvádí, že takovou osobou je. Žalovaný konstatuje, že v žádné části napadeného rozhodnutí není uvedeno, že posudková komise sdělila, že v jeho případě nejde o osobu se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek a OZP. Dále pak, že nejde o zdravotní stav uvedený v příl.č. 4 k Vyhlášce, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá, ani s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný. Napadené rozhodnutí obsahuje posudkový závěr: „k datu jednání posudkové komise u posuzované osoby nejde o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v odst. 2 a 3 příl.č. 4 Vyhlášky. Zjištěný stav lze považovat za odpovídající postižení uvedenému pod písm. g) v odst. 1 příl.č. 4 k Vyhlášce“.

Žalobce vytýká žalované, že se neřídila ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy se skutkově nevyporádala s předchozím posudkem, kterým mu byl průkaz ZTP přiznán.

K tomu žalovaný uvedl, že řízení, které žalobce napadl žalobou, bylo řízení zahájené na základě žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Z uvedeného je jednoznačné, že předchozí posouzení zdravotního stavu vedlo k přiznání průkazu

označeného symbolem „TP“ a nikoliv „ZTP“, jak žalobce tvrdí. Žalobci byl pravomocně přiznán průkaz osoby označený symbolem „TP“ od 1.1.2015. Žalobce dne 4.5.2015 požádal o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, v tomto řízení se však nepotvrdila domněnka žalobce, že mu náleží průkaz ZTP.

Žalobce trvá na stanovisku, že jeho zdravotní stav odpovídá svými funkčními důsledky písm. h) příl.č. 4 k Vyhlášce.

Žalovaný konstatuje, že příl.č. 4 k Vyhlášce obsahuje 3 odstavce, z nichž každý zahrnuje písm. h). Jednotlivé odstavce od sebe odlišují úroveň funkčního postižení pohyblivosti a orientace a jednotlivými písmeny jsou odlišeny různé zdravotní stavy posuzovaných osob. Žalobce pravděpodobně měl na mysli zdravotní stav, který by vedl k přiznání průkazu ZTP, tedy zdravotní stav zařazený v odst. 2 písm. h) – *postižení páteře provázené těžkými parézami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzi hrudníku*. Při pouzení zdravotního stavu žalobce jednak posudkovým lékařem OSSZ dne 1.7.2015 jednak posudkovou komisí dne 4.12.2015, nebylo zdravotní postižení uvedené v odst. 2 písm. h) příl.č. 4 k Vyhlášce u žalobce shledáno. Posudková komise (stejně jako posudkový lékař OSSZ) nemá důvod zlehčovat zdravotní obtíže posuzované osoby, nicméně je povinna posuzovat zdravotní stav v souladu s platnými právními předpisy. Dle platných posudkových předpisů u žalobce nejsou naplněna posudková kritéria pro přiznání průkazu ZTP, proto ani v odvolacím řízení nemohlo být žádosti žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vyhověno.

Žalovaný věc shrnul tak, že řízení o žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením bylo zahájeno dne 24.5.2015, kdy žádost žalobce byla doručena úřadu práce. Úřad práce rozhodoval na základě posudku OSSZ ze dne 1.7.2015. Žalovaný napadené rozhodnutí úřadu práce přezkoumal a vydal rozhodnutí na základě posudku posudkové komise ze dne 4.12.2015. Žalovaný provedl hodnocení tohoto důkazního prostředku z hlediska úplnosti a přesvědčivosti, dospěl k závěru, že posudek posudkové komise byl vypracován komisí v řádném složení, kdy tato provedla hodnocení pohyblivosti a orientace na základě dostačující zdravotní a podkladové dokumentace včetně vlastního vyšetření žalobce při svém jednání a lékařských zpráv doložených při jednání.

Žalovaný trvá na svém rozhodnutí, které řádně odůvodnil ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Zdravotní stav žalobce nenaplní kritéria pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“, žalovaný tudíž nemohl tuto skutečnost pominout a průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ žalobci přiznat pouze na základě žalobcova subjektivního hodnocení zdravotního stavu. Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonů s požadavky uvedenými v právních předpisech a že rozhodl se zákony a věcně správně, proto navrhol žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Ze správního spisu soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti:

4.5.2015 podal žalobce žádost o Úřadu práce ČR, krajské pobočky ve Zlíně žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, který odůvodnil zhoršením zdravotního stavu, zejména bolestí krční páteře a kyčelního skloubení, s vystřelováním bolesti do pravé dolní končetiny až po oblast chodidla.

Úřad práce požádal o posouzení zdravotního stavu žalobce OSSZ Kroměříž, kdy posudkový lékař na základě předložených lékařských zpráv, které v posudku uvedl, zhodnotil zdravotní stav žalobce tak, že jde u něho o omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením z důvodu ankylosující spondylitis – Morbus Bechtěrev IV. st. clb., HLA B27 pozit., BASDAI: 2,2 – 4,0. Dále uvedeno, že dle novelizované přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. hodnotí postižení zdravotního stavu vzhledem k pohyblivosti a orientaci jako středně těžké, ke zhoršení zdravotního stavu, které by výrazněji omezovalo mobilitu nedošlo. Jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zák.č. 392/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1.1.2014. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1.1.2014, přičemž platnost posudku je od 1.5.2015.

Poté úřad práce vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu do 5 dnů od doručení vyrozumění.

29.7.2015 Úřad práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Bystřice pod Hostýnem pod č.j. 206646/15/KM, sp.zn. 13319-14-KM vydal rozhodnutí, kterým zamítl žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a nadále žalobci přiznává nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ od 1.5.2015 trvale.

Z odůvodnění rozhodnutí pak vyplynulo, že podkladem pro vydání uvedeného rozhodnutí bylo posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ.

Proti uvedenému rozhodnutí žalobce podal odvolání, když nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu posudkovým lékařem, domnívá se, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě těžce nepříznivý a jeho zdravotní obtíže splňují kritéria pro těžké postižení páteře uvedené v odst. 3 písm. h) příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb. Žádal o nové posouzení nároku na vyšší stupeň průkazu osoby se zdravotním postižením, přezkoumání svého zdravotního stavu a vydání rozhodnutí o vydání průkazu ZTP.

Úřad práce postoupil veškerou spisovou dokumentaci žalovanému jako odvolacímu orgánu.

Žalovaný nechal znovu posoudit zdravotní stav žalobce, a to v souladu se zákonem. Zdravotní stav byl posouzen PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně. Posudková komise vypracovala posudek dne 4.12.2015, kdy zasedala ve složení předsedkyně posudkové komise, kterou je vždy posudková lékařka a další přítomnou lékařkou u jednání byla lékařka pracující v oboru neurologie, v komisi byla přítomna i tajemnice.

Posudková komise po prostudování všech odborných lékařských nálezů, které v posudku uvedla, posudkovým zhodnocení a závěru uvedla, že v případě žalobce se jedná o posuzovaného muže ve věku 60 let, u něhož v popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je Bechtěrevova choroba IV. st. clb., HLA B27 je pozitivní. Dle neurologického nálezu ze dne 11.11.2015 je omezena dynamika celé páteře, difusně do všech směrů s max. RF kde těžce, jinak středně těžce. Thomayer je 40 cm od podložky. Při jednání vyšetření přítomným

neurologem, při vyšetření zjištěno, že se krční a hrudní páteř prakticky nerozvíjí, omezení hybnosti v bederní páteři je též omezené, Thomayer při jednání je 55 cm od podložky. Nejedná se však o ztuhnutí v této oblasti. Horší nález při jednání (oproti vyšetření neurologickému i rehabilitačnímu) lze vysvětlit ztuhlostí po jízdě autem. Nicméně i tak není prokázáno ztuhnutí všech úseků páteře. Posuzovaný trpí recidivujícím vertebrogenním algickým syndromem, zejména v oblasti C páteře s iritací brachiálně. Není dokladována porucha dolních končetin ve smyslu paretických nebo ztrátových postižení, těžkých poruch nosných kloubů či jiných těžkých poruch. Posuzovaný se pohybuje bez opěrných pomůcek. V přiložené dokumentaci není dokumentované posudkově významné zhoršení zraku a sluchu, ani přítomnost těžké mentální retardace či demence nebo jiného závažného duševního postižení s dopadem na orientační a komunikační schopnosti. Posuzovaný není omezen kardiální či dechovou nedostatečností.

PK MPSV provedla v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení nové posouzení k datu svého jednání, protože při vypracování svého posudku přihlížela i k dalším nálezům, které nebyly součástí spisové dokumentace k provoinstančnímu posouzení a byly vypracovány až po datu vydání napadeného rozhodnutí.

PK MPSV konstatuje, že u posuzovaného muže se jedná o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti či orientace na úrovni středně těžkého postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jež je způsobeno Bechtěrovovou chorobou s výrazným omezením hybnosti v krční a bederní páteři. Při hodnocení PK MPSV přihlíží i k recidivujícím projevům nervosvalového dráždění (odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., v platném znění).

PK MPSV zhodnotila vyžádanou dokumentaci praktického lékaře a nenalezla v ní nové posudkové skutečnosti, které dosud nebyly při posuzování zohledněny.

Možnost výrazného zlepšení či stabilizaci zdravotního stavu PK MPSV nepředpokládá, proto platnost posudku není časově omezena.

V závěru posudková komise uvedla, že po prozkoumání podkladové dokumentace a vyhodnocení všech posudkově významných skutečností došla k závěru, že k datu jednání PK u posuzované osoby nejde o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v odst. 2, 3 příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., v platném znění. Zjištěný stav lze považovat za odpovídající postižení uvedenému pod písm. g) odst. 1 příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., v platném znění. Jde tedy o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zák.č. 329/2011 Sb., ve znění zák.č. 313/2013 Sb. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl.č. 388/2013 Sb.

17.12.2015 vydal žalovaný pod č.j. MPSV-2015/240482-924, sp.zn. SZ/769/2015/9S-ZLK rozhodnutí, kdy o odvolání žalobce rozhodl tak, že se jeho odvolání zamítá a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (úřadu práce) se potvrzuje.

Pokud jde o uvedené rozhodnutí, žalovaný při svém rozhodnutí vycházel z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 4.12.2015 a jeho závěrů, když uvedl, že na základě skutečností uvedených v odůvodnění rozhodnutí odvolací orgán neshledl důvod, pro který by bylo možné napadené rozhodnutí změnit a vyhovět žádosti žalobce o změnu nároku na průkaz

osoby se zdravotním postižením. Zdravotní stav byl na základě odvolání prošetřen posudkovou komisí za jeho přítomnosti. Posudková komise po prostudování pokladové dokumentace a vyhodnocení údajů, týkajících se zdravotního stavu, uvedených v odvolání a zhodnocení závažnosti funkčních poruch, vyplývajících ze zdravotního stavu odvolatele, dospěla k závěru, že zdravotní stav odvolatele svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. g) příl.č. 4 k Vyhlášce (postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře), a proto mu v souladu s ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek OZP náleží průkaz TP. Zdravotní stav odvolatele neodpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 3 nebo 2 příl.č. 4 k Vyhlášce, ani nejde o zdravotní stav, který by svým funkčním postižením odpovídal nebo svými funkčními důsledky byl srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 nebo 2 citované přílohy. Domněnka odvolatele uvedená v odvolání, že mu náleží průkaz ZTP, se tak nepotvrdila.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Podle § 34 odst. 1 zák.č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a změně souvisejících zákonů, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které odstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Podle § 9 odst. 3 uvedeného zákona, za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá, nebo má trvat déle než 1 rok.

Podle § 34 odst. 2 uvedeného zákona, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz „TP“) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se snížením dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

Podle § 34 odst. 3 zák.č. 329/2011 Sb., nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením s označením symbolem „ZTP“ (průkaz „ZTP“) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné potíže.

Krajský soud v Brně dospěl po prostudování připojených správních spisů k závěru, že žaloba žalobce důvodná není. Žalovaný při vydání rozhodnutí, kdy nevyhověl požadavku žalobce na přiznání průkazu ZTP vycházel z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, který byl vypracován dne 4.12.2015.

Krajský soud v Brně se s uvedeným posudkem rovněž ztotožnil, neboť posudek posudkové komise ze dne 4.12.2015 byl vypracován v řádném a zákonném složení posudkové komise, jednání posudkové komise byl přítomen i žalobce a posudková komise měla k dispozici veškeré odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce. Po zhodnocení všech odborných lékařských nálezů pak dospěla k závěru, který soud již z posudku citoval, přičemž se jedná, jak ze závěru vyplynulo, o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zák.č. 329/2011 Sb. v platném znění, přičemž zásadním zdravotním postižením žalobce je Běchtěrevova choroba IV. st. clb., HLA B27 pozitivní. Bylo prokázáno, že je omezena dynamika celé páteře, difusně do všech směrů s max. RF, kde těžce, jinak středně těžce. Při jednání byl posuzovaný vyšetřen také přítomným neurologem a bylo zjištěno, že se krční hrudní páteř prakticky nerozvíjí, omezení hybnosti v bederní páteři je také omezené, nejedná se však o ztuhnutí v této oblasti. Horší nález při jednání (oproti vyšetření neurologickému i rehabilitačnímu) lze vysvětlit ztuhlosti při jízdě autem. **Nicméně i tak není prokázáno ztuhnutí všech úseků páteře. Posuzovaný trpí recidivujícím vertebrogenním algickým syndromem, zejména v oblasti C páteře a iritací brachiálně. Není dokladována funkce dolních končetin ve smyslu paretických nebo ztrátových postižení, těžkých poruch nosných kloubů či jiných těžkých poruch. Posuzovaný se pohybuje bez opětných pomůcek. Není dokumentované posudkově významné zhoršení zraku a sluchu ani přítomnost středně těžké mentální retardace či demence, nebo jiného závažného duševního postižení s dopadem na orientační a komunikační schopnosti.**

Posudková komise tedy, jak soud uvádí, dospěla k závěru, že u žalobce se jedná o středně těžké postižení v oblasti hybnosti a pohybu.

Podle příl.č. 4, bod 1 písm. g) vyhl.č. 388/2011 Sb., provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace **na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.**

Právě takovéto zdravotní postižení bylo u žalobce zjištěno PK MPSV ČR, jak vyplývá z posudku ze dne 4.12.2015.

Soud uvádí, že souhlasí s tím, že žalovaný vzal za podklad svého rozhodnutí uvedený posudek PK MPSV ČR, neboť posudek byl vypracován posudkovou komisí ve správném složení, posudková komise měla k dispozici všechny odborné lékařské nálezy o zdravotním stavu posuzovaného a posudek uvedené posudkové komise i soud pokládá za posudek celistvý, posudek přesvědčivý, kdy nejsou žádné důvody o jeho závěrech pochybovat.

Z těchto důvodů se tedy soud se stanoviskem žalobce neztotožňuje, jak uvádí, má zdravotní stav žalobce řádně a objektivně zjištěný, když, posudek PK MPSV je takovým

posudkem, který je možno vzít za podklad rozhodnutí správních orgánů a proto soud nedává žalobci za pravdu, že jeho zdravotní stav nebyl náležitě a řádně zjištěn.

Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce důvodná není, a proto jí dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. června 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně